

sosialurin

telf. 14720 . 11820

box 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: Føroya Javnaðarflokkur

Fyrirtaksstjóri: Tórfinn Smith

Bládstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)

Bládmenn: Hogni Djurhuus

Jóhann Mortensen

Jan Müller

Lýsingar: Arne Thomsen

Uppseting: Sosialurin

Prent: Dimmalætting

Treytirnar

TINGINGAR um fiskiveiðusáttmálar við aðrar tjóðir eru vorðnar ein so týðandi táttur í búskaparligu tilveru okkara, at tað er um at gera hjá okkum at fáa rættindi til veiðu, skulu vit framvegis eiga eitt nøkulunda trygt vinnuligt stöði í samfelagnum.

SAMSTUNDIS er tað øllum greitt, at tingingarnar ikki hava verið lættar at fáa frá hondini. Heldur kann sigast, at torført hevur gingist at fáa úrslitini so dánt, at vit kunnu sigast at vera nøgdir.

SAGT øðrvísi, so er møguleikin at fiska vorðin trengri og trengri sum ári nið havi gingið, og fyrst og fremst soleiðis sum londini uttanum okkum hava myndað sín politikk á sjóøkinum.

TANN broytingin í vinnustrukturinum, sum var væntandi, hevur tikið størri ferð á seg, enn roknað varð við. Hendan gongdin hevur gjørt, at vit nógv skjótari komu at taka stöðu til tær broyttu veiðuumstøðurnar.

ALT HETTA, samstundis sum olju-prísurin stöðugt sær út til at hækka, sigur okkum so mikið, at alneyðugt er at vera á varðhaldi, soleiðis at okkara fiskivinna altíð kann vera før fyrri at leggja um til tær broyttu umstøðurnar.

MEN hetta hevur ongantíð verið føroyingum ókent. Heldur má sigast, at vit í heilt stóran mun hava livað undir teimum viðurskiftum, at skula vera royndarkoyrarar á veiðu-økjum, sum aðrir og aðrar tjóðir beinleiðis tóku frá okkum, tá tað tunga og torføra pionerarbeðið var gjørt, sum t.d. við rækjufiskiskapinum.

HETTA eru tungar treytir, men tað er nú einaferð so, at hin minni menti má lúta fyrri so mongum. Vit hava tó tað treysti, at vit framvegis við dugnaligum samráðingarmønnum fara at vinna so mikið, at ljóð fæst fyrri, at føroyingar illa kunnu liva, um vit ein dag ongar aðrar møguleikar hava uttan okkara egna sjógv.

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyrri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brevíni.

Í Dagblaðnum 7.2. verður í teiginum »Politikkur« skrivað um skatting og vinnuliv. Har verður nevnt eitt dømi um skatt-

MÓTMÆLI TIL DAGBLAÐIÐ

ing av vørugoymslum, hvar sagt verður frá, at okkara vinnuliv verður 100% skattað av kostprisinum á vørum á goymslu, meðan vinnulivið í Íslandi og Svøríki verður skattað ávikavist 70 og 40% og goymslulivirðinum.

Slikt er tað bera sluttur, sum tað framgongur í Dagblaðnum, tí veruleikin er tann, at ongar goymslur nakrastaðni verða skattaðar, hvørki av kostprisi ella av nøkrum øðrum prisi.

Tann skipan, sum nøkur lond hava, er, at loyvt verður at avskriva eitt ávíst prosentalt av goymslulivirðinum, sum

verður frátrekt vinninginum av seldum vørum í árinum og harav minkar um vinningin við skattligu uppgerðina við árslok.

Hetta er oftast ein fyrimunur fyrri vinnulivið við tað, at skatting av einum parti av inntøkuni verður útsett eitt ella fleiri ár.

Tað gevur størri likviditet í virkinum, ella sum danir nevna tað »en skjult reserve« í rokniskapinum.

Henda skipanin kann vera hent, har goymslurnar lætt missa virðið, tí tað er við avskrivningini tikið hædd fyrri einum møguligum komandi missi.

Men skipanin hevur

sinar baksíður og hon er væl kend í øllum londum, sum hava hesa skipan, nevniliga at vinnulivsmenn kunnu útskjóta munandi skattagjöld við at hækka goymslurnar hvønn 31/12 oftast óvanliga nógv.

Eg skal ikki her meta um, um vit eiga at fáa okkum hesa skipan. Men eg vil her mótmæla, at ein lærdur maður og royndur politikari bjóðar okkum haldarum av Dagblaðnum slikt sluttur, tí vørum á goymslu verða als ikki skattaðar — bert vinningur av seldum vørum verður skattaður.

jbm

STUTT UMMÆLI AV SJÓNLEIKINUM »AUTODAFÉ«

Dapurt, myrkt, lívskovandi, vitloysi. Hetta er tað, sum merkir ella myndar henda framúr væl uppsetta og væl leikta sjónleik.

Her skal í stuttum sigast frá gongdini í sjónleikinum, sum rithøvundurin so meistarlaga hevur dugað at dramatísiera.

Í einum sali einastaðni í einum lítlum fjarskotnum samfelag hevur í longri tíð mikil ósøng verið orsakað av, at samkoman í hesum sali er sannførd um, at tað sum kommunistar og teirra líkar kalla upplýsing og andalig menning er av tí ónda og tessvegna eigur at verða jarðlagt, nú, beinanvegin, fyrri tíð og allar ævir.

Á hesum øra fundi verður viðtikið, at ræðið í landinum má leggjast í aðrar hendur, og at lesing og skrivning í skúlunum

kemur undir strangt alment eftirlit. (Tey á pallinum eru øll framúrskarandi, — óhugni valdar!)

Viðtøkan verður lögð inn á ting, sum beinanvegin setur eina nevnd, ið verður kallað BLAPO-nevndin (stytting av orðum blasfemi og porno-grafi) til tess at taka sær av hesum álvarsmáli.

Tað ótrúliga hendir. BLAPO-nevndin upplýsir tingið og koyrir tað heim. BLAPO fær politiskt vald. BLAPO stjórnar landinum!

Óg nú siggja vit leik, sum av sonnum kann sigast at vera einastandandi um okkara leiðir, slikt hevur ikki verið at sæð á okkara palli fyrr.

Tað er nátt.

Fútin verður handtikin, háláður úr seingini, og illa viðfarin koyrdur í fangalegu. Dómarin frákoymdur

og fær boð um at fara av landinum.

Í útvarpinum verður kunngjørt, at autodafé (bókabrenning) verður á midnátt á torginum í sjálvum miðbýnum.

Áðrenn tey, ið starvast í bókahandlum og bókasøvnnum verða handtikin og koyrd í arbeiðslegu, mugu tey hjálpa at útflyggja bøkum um átrúna og kynsliv og yvirhevar allar bøkur skrivaðar av kommunistum (t.d. Willy Heinasen og Steingrim S. Jakobsson).

Á slagnum 12 (midnátt) setur »fórarin« eld á alla bókarúgvuna, sum var orsök til, at tað æviga livið hjá so mongum manni og mangari kvinnu var glatað.

Á staðnum, meðan orskapurin er í hæddini — bønir og forbannlir, sangur og streingjatónleikur hoyrist hvørt um annað — viðtekur BLAPO »Autodafé-lógina«, sum skal verða trygd fyrri, at bert tað, sum kann gagna tí æviga livinum, verður skrivað og lisið.

»Autodafé-lógin« verður lisin av sjálvum »fóranum«:

§ 1

Øll skrivning av bókum og bløðum er undir almennum eftirliti, og bannað er øllum innflutningi av bókum og bløðum.

§ 2

Bert í serligum føri verður stuðul og onnur hjálp latin til lesandi. Í øllum førum verður ættarbreði og heimlag í báðum ættum at kanna gjølla, og vátan um BLAPO-lýdni at fyriliggja.

§ 3

Stovnur at umsita hesa lóg verður settur beinanvegin.

Tá ið lógin var upplisin, gjørdist sonn frei í tí stóru mannarnúgvuni, og fagnaðurin tók ongan enda.

Hvussu hesin makabari, men væl leikti sjónleikur endar, skal ikki verða áðurkað í hesum ummæli, tó kundi eg hugsað mær, at rithøvundurin kundi givið sjónleikinum annað navn t.d. »Miðöld 1979«.

H. Mohr

Framhald frá síðu 5

vóru gjørd. Viðvikjandi asfaltverkinum segði Leivur Johannesen, so lá eitt greitt uppskot við plasering og kostnaðarætlan í oktober 1976, men hetta uppskotið varð ikki framt, tí limir í teknisku nevnd kváðu tað.

Til atfinningarnar um, at tað var lítill dugur at seta eitt asfaltverk upp í einum grótbroti, sum lítið var vert, segði Leivur Johannesen, at tað eftir trimum vikum kundi flytast.

Harafturat er eitt asfaltverk ikki tað fyrsta sum kann gerast í einum grótbroti. Tað ganga kanska eini tvey ár til so mikið er sprongt, at eitt

asfaltverk kann setast upp, legði Leivur Johannesen afturat.

Eftir ynski frá Niels Debes fór atkvøðugreiðslan fram við navnakkalli.

Fyri tilráðingini frá stadionnevndini at kvøddu: Petur Christiansen, Leivur Johannesen, Finnur Johansen, Niels Debes, Ebbe Mortensen, Essa Arge og Dánjal Larsen. Í móti atkvøddu: Jákup Sune Jacobsen, Petur í Gong og Petur F. Christiansen. Sofus Sivertsen at kvøddi ikki.

Sambært tilráðingini frá stadionnevndini er svimjihöllin, sum skal liggja á stadionøkinum í Gundadali, ætlað at kosta einar 20 mill. kr.

Hjálpíð mær úr íbúðar-trupulleikunum

HF-næmingur søkir íbúð, gamalt hús í Havn, Nólsoy, Kollafirði ella Kvívík, beinanvegin.

telf. 15239